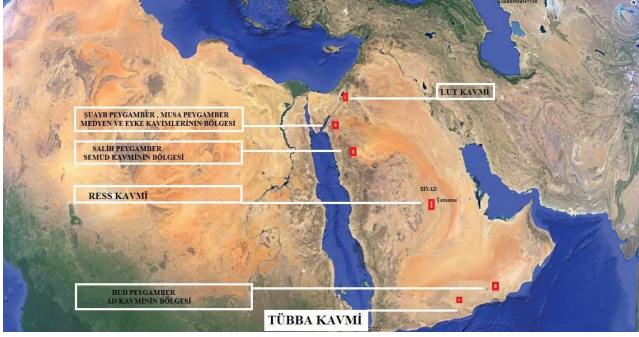

Bir Peygamber Tanıyorum: Hz. Salih

Hazreti Salih; Kur'an-ı Kerim'de adı geçmekte bulunan peygamberlerimizden birisidir.

Semud (toplumuna da) kardeşleri Salih'i (gönderdik. Salih:) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka İlahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir: Allah'ın bu dışı devesi size bir belgedir; onu salıverin de Allah'ın arzında otlasın, ona bir kötülükle dokunmayın, sonra sizi acı bir azap yakalar" dedi. **(Araf/73)**

Hz Salih Semud kavmine gönderilmiştir. Hz. Salih'in bu kavme gönderilmesinin nedeni; kendisinden önce gönderilen peygamberlerin dünyadaki kullara ilettiği Tevhid dinine inançlarını kaybederek kendilerine başka putlardan yeni ilahlar yaratmalarıdır.

Hz. Salih'in bu kavmin başına uyarı amacıyla gönderilmesinin ardından işler pek de beklenildiği gibi gitmemiştir. Kavmi, Hz. Salih'i aşağılayarak ona oldukça kötü davranmıştır. Hatta onun anlattığı başlarına gelecek olan azaplardan herhangi birini hemen gerçekleştirmesini istemişlerdir.

Dediler ki: "Ey Salih, bundan önce sen içimizde kendisinden (iyilikler ve yararlılıklar) umulan biriydin. Atalarımızın taptığı şeylere tapmaktan sen bizi engelleyecek misin? Doğrusu biz, senin bizi davet ettiğin şeyden kuşku verici bir tereddüt içindeyiz." **(Hud/62)**

Olayların önüne geçilemez bir hal almasının ardından Allah bu kavme sonsuz bir ceza vererek onları yeryüzünden silmiştir. Ancak bu kavmin hikayesi de

Kuran'da sonraki nesillere ders olması niteliğinde yer almaktadır.

Hikayenin başlangıcı, Hz. Hud'un vefat etmesine dayanmaktadır. Semud'un arkasında bıraktığı nesil, Kuzey Arabistan'da kendilerine oldukça mükemmel bir hayat alanı inşa etmişlerdir. Şaşadan ve gösterişten kaçınmayan bu halk, bununla birlikte Allah inancını da küçümsemeye başlayarak kendilerine yeni putlar yapıp onlara inanmaya başlamışlardır.

O güne kadar aynı kavim içerisinde yaşamış ancak Allah inancından vazgeçmemiş olan Salih'e ise Allah tarafından peygamberlik verilmiştir.. Salih, içinde bulunduğu durumu yaşadığı kavme açıkladığında kendisiyle dalga geçilmiş ve kimse onu dinlememiştir.

Kendilerini tekrardan İslam inancına davet ettiği için kendisine bilenen Semud Kavmi'nin kötülüklerine maruz kalmaya başlayan Salih, buna rağmen duruşundan ve kararlılığından hiç vazgeçmeyerek sürekli toplumu İslamiyet'e sevk etmeye çalışmıştır.

Yaptıkları tüm kötülüklerle rağmen Hz. Salih'in iman yolundan vazgeçmeyeceğini anlayan topluluk, bu sefer kendisine yandaş olabilecek kişileri yolundan döndürmekle uğraşmaya başlamıştır. O'nun gerçekten bir peygamber olmadığını, bunların hepsinin bir vesvese olduğunu söyleyip herkesin kafasını karıştırmaya çalışmışlardır.

Bu yaptıklarının da bir işe yaramayacağını anlayan Semud kavmi, yaptıkları çirkinliklere asla ara vermeden bu kez de Hz. Salih ile bir antlaşmaya varmaya çalışmışlardır. Buna göre; eğer Hz. Salih gerçekten peygamber ise bir mucize ortaya koymalı, onların karşısına dağların ardından hem dişi cins hem

de hamile olan bir deve getirmesini söylemişlerdir.

İşte o anda bir mucize gerçekleşerek tam da istedikleri gibi Allah oraya hamile bir dişi deve göndermiştir. Buna rağmen hala bir topluluk inanmaya başlamasına rağmen bir gurup Hz. Salih'i sihirbazlıkla suçlamış ve bu olayın da gerçekten

Ahlaki Davranışlar

yaşanabileceğine inanmamışlardır.

Deveyle kavim bir arada yaşarken, kavim gün geçtikçe deveden rahatsız olduğunu belli edecek davranışlarda bulunmakta, hatta deve yüzünden su sıkıntısını çektiklerini söyleyip deveyi istememişlerdir. Su olayını bir gün deveye, bir gün kavme sıra gelecek şekilde düzenlemişlerdir.

Devenin Çıktığı Kaya

Artık son olarak deveden, Hz. Salih'e inananlardan ve Hz. Salih'in kendisinden kurtulmak isteyen topluluk, öncelikle deveden başlayarak öldürme planları içerisine girmiştir. Bu hain planlarını gerçekleştirerek deveyi öldürmüş, bu yaptıkları canilikle de Hz. Salih'e gözdağı vererek "Eğer sen gerçek peygamber isen bize hep söylediğin azap gelip bizi bulsun" demişlerdir.

Hz. Salih tüm bu olanlara rağmen iyi niyetli ve affedici tavrından ödün vermemiş, bu kötülüğü yapan kavme tövbe etmelerini ve Allah'tan af dilemelerini öğütlemiştir. Fakat kimse sözlerini dinlememiş, aksine başlarına gelen her kötülük için artık Hz. Salih'i suçlar olmuşlardır.

Olayların son aşamasında, kendilerinden nefret eden grubun artık Hz. Salih'i ve ailesini öldürme planları yapmaya başlamışlar, durum ortaya çıkınca da biz yapmadık diye inandırmaya çalışma gafletine düşmeyi planlamışlardır.

Salih peygamber ailesini ve kendisine inanan her bir mümini alarak gece vakti asansız yaşadıkları şehri terk etmişlerdir.

Saatler gece yarısını geçtikten sonra, Hz. Salih'i ve ailesini öldürmek için onun evine aniden baskın yapılmış ve içerde kimsenin olmadığını görenler şaşkına dönmüştür. Çok geçmeden o bölgede çok sarsıntılı bir deprem olmaya başlamış, öte yandan herkes birer birer nefessiz kalmaya başlayarak düşüp ölmüştür.

Bir süre sonra şehre geri dönen Hz. Salih ve arkadaşları, kötü kalpliliğin ve inançsızlığın nelere mal olabileceğini kendi gözleriyle görmüşlerdir.

Kuran'ı Kerime göre Hz. Salih (a.s.)

Semud (halkına da) kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka İlahınız yoktur. O sizi yerden (topraktan) yarattı ve onda ömür geçirenler kıldı. Öyleyse O'ndan bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz benim Rabbim, yakın olandır, (duaları) kabul edendir." **(Hud/61)**

Dediler ki: "Ey Salih, bundan önce sen içimizde kendisinden (iyilikler ve yararlılıklar) umulan biriydin. Atalarımızın taptığı şeylere tapmaktan sen bizi engelleyecek misin? Doğrusu biz, senin bizi davet ettiğin şeyden kuşku verici bir tereddüt içindeyiz." **(Hud/62)**

Dedi ki: "Ey kavmim, görüşünüz nedir söyler misiniz? Eğer ben Rabbimden apaçık bir belge üzerindeysem ve bana Tarafından bir rahmet vermişse, bu durumda O'na isyan edecek olursam Allah'a karşı bana kim yardım edecektir? Şu halde kaybımı arttırmaktan başka bana (hiçbir yarar) sağlamayacaksınız." **(Hud/63)**

"Ey kavmim, size işte bir ayet olarak Allah'ın devesi; onu serbest bırakın, Allah'ın arzında yesin. Ona kötülük (vermek niyeti)yle dokunmayın. Yoksa sizi yakın bir azap sarıverir." **(Hud/64)**

Fakat onu öldürdüler. (Salih) Dedi ki: "Yurdunuzda üç gün daha yararlanın. Bu, yalanlanmayacak bir vaaddir." **(Hud/65)**

Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmetle Salih'i ve O'nunla birlikte iman edenleri o günün aşağılatıcı azabından kurtardık. Doğrusu senin Rabbin, güçlü olandır, Aziz olandır. **(Hud/66)**

O zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar. **(Hud/67)**

Ahlaki Davranışlar

Sanki orada hiç refah içinde yaşamamışlar gibi. Haberiniz olsun; Semud (halkı) gerçekten Rablerine (karşı) inkar etmişlerdi. Haberiniz olsun; Semud (halkına Allah'ın rahmetinden) uzaklık (verildi.) **(Hud/68)**

“Ey kavmim, bana karşı gelişiniz, sakın Nuh kavminin ya da Hud kavminin veya Salih kavminin başlarına gelenlerin bir benzerini size de isabet ettirmesin. Üstelik Lut kavmi size pek uzak değil.” **(Hud/89)**

Sanki orada hiç refah içinde yaşamamışlar gibi. Haberiniz olsun; Semud (halkına) nasıl bir uzaklık verildiyse Medyen (halkına da Allah'ın rahmetinden öyle) bir uzaklık (verildi.) **(Hud/95)**

Semud (toplumuna da) kardeşleri Salih'i (gönderdik. Salih:) “Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka İlahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir: Allah'ın bu dışı devesi size bir belgedir; onu salıverin de Allah'ın arzında otlasın, ona bir kötülükle dokunmayın, sonra sizi acı bir azap yakalar” dedi. **(Araf/73)**

“(Allah'ın) Ad (kavminden) sonra sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde (güç ve servetle) yerleştirdiğini hatırlayın. Ki onun düzlüklerinde köşkler kuruyor, dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın, yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın.” **(Araf/74)**

Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler), içlerinden iman edip de onlarca zayıf bırakılanlara (müstaz'afalara) dediler ki: “Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?” Onlar: “Biz gerçekten onunla gönderilene inananlarız” dediler. **(Araf/75)**

Büyüklük taslayanlar (müstekbirler de şöyle) dedi: “Biz de, gerçekten sizin inandığınızı tanımayanlarız.” **(Araf/76)**

Böylelikle dışı deveyi öldürdüler ve Rablerinin emrine karşı çıkıp (Salih'e de şöyle) dediler: “Ey Salih, eğer gerçekten gönderilenlerden (bir peygamber) isen, vadettiğin şeyi getir, bakalım.” **(Araf/77)**

Bunun üzerine onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da kendi yurtlarında diz üstü çöke kaldılar. **(Araf/78)**